

HET VLUCHTIGE VASTGELEGD

Misschien met uitzondering van de vogels is er geen diergroep die vaker in gedichten, sprookjes of liederen wordt genoemd dan de vlinders. Hans Christiaan Andersen, Boudewijn de Groot, Martine Bijl, George Brassens, allemaal bezingen ze de vlinders. Papillon, butterfly, schmetterlinge, vlinders. Alleen al de woorden roepen bij velen bepaalde associaties op. Fladderen, zomer, onbezorgd, verliefd.

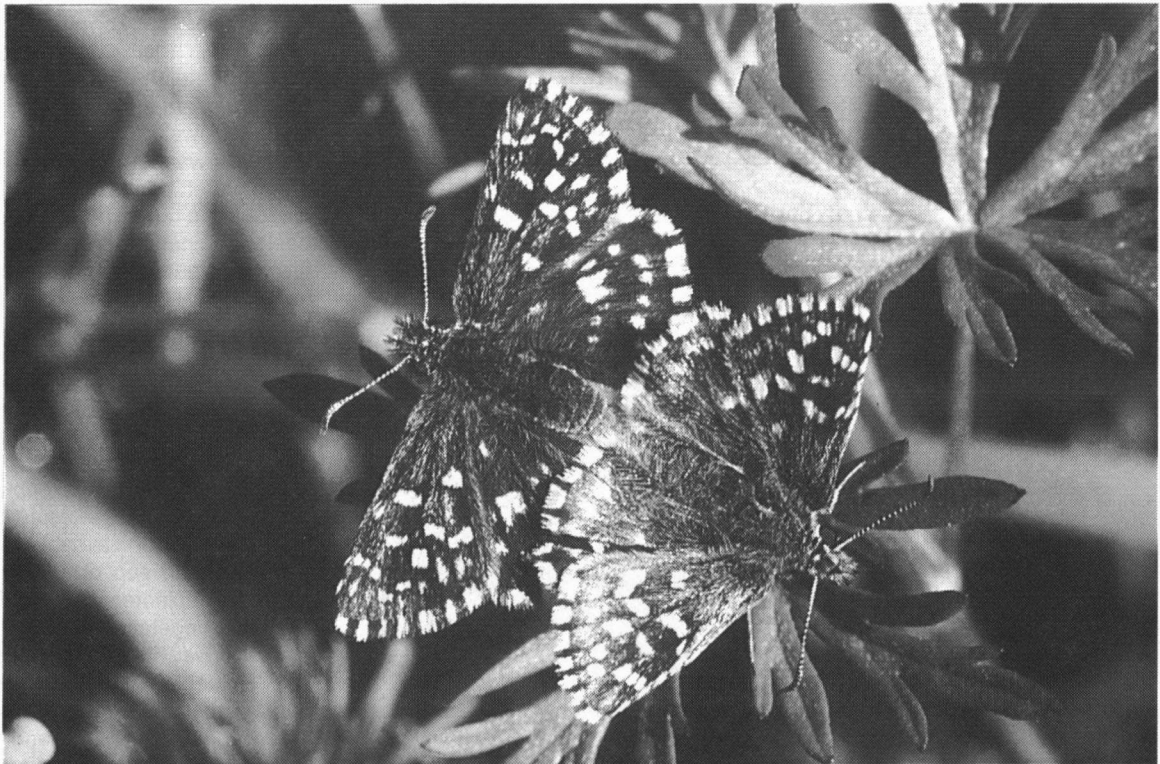
Ik denk dat de meeste vlinderaars zich daardoor niet meer zo aangesproken voelen. Natuurlijk speelt ook bij hen het gevoel een rol. Maar dan vertaald in omgang met de natuur, drang naar kennis en oog voor detail. Anders dan vogelaars en botanici leggen juist zij de verbinding tussen plant en dier.

Vlinderaars zijn geboeid door schoonheid. Meer dan 'normale' mensen trachten ze die schoonheid vast te houden, ook in die natte herfst en in die koude winter. Niet meer zo mooi als in die zonnige zomer, staan dan de vlinders opgeprikt in rijen, rijen in laden, laden in kasten. Verzamelingen bevroren schoonheid, met een speld door het 'hart'. Netjes met naam, datum, vindplaats en verzamelaar. Zo gaat dat met fladderaars. En soms kom je dan als vlinder op een museumzolder te staan, met duizenden lotgenoten als resultante van verzamel drift, terwille van de wetenschap, met zorg bewaard voor latere generaties.

De leden van de Vlinderwerkgroep Friesland zullen ieder hun eigen drijfveren hebben. Maar met elkaar bundelen ze een schat aan kennis. Kennis waarvan onder andere het Fries Natuurmuseum profiteert bij het determineren, controleren en conserveren van de collectie. Belangrijker is misschien wel dat deze gemeenschappelijke kennis, vastgelegd in collecties, aantekeningen, jaarverslagen en over enkele jaren een dagvlinderatlas, een beeld vormt van het voorkomen van vlinders in onze provincie. Een beeld van een aspect van de natuur dat, net als in de rest van ons land, niet direct vrolijk stemt. Maar na zo'n mooie zomer met talrijke interessante waarnemingen moeten we natuurlijk ook weer niet te pessimistisch zijn. Pessimisme past nu eenmaal niet bij vlinders.

Het is goed dat er, nu al weer tien jaar, een vlinderwerkgroep in onze provincie is. Vlinders zijn het waard om bestudeerd te worden. Want zoals altijd begint bescherming bij kennis!

Harry Wijnandts, directeur Fries Natuurmuseum

Parende Aardbeivlinders

foto Dick Goslinga